

The book cover features a vibrant red background. At the top, a large bat with yellow eyes is in flight. Below it, the title 'DILLSTA-LIGAN' is written in large, bold, yellow letters. Underneath the title, the subtitle 'VAMPYRKUPPEN' is written in white, bold, sans-serif letters. The central illustration shows three children: a boy in the foreground holding a lit flare, a girl behind him holding a bunch of white flowers, and another girl to the left. In the background, a vampire with red eyes and a black cape is visible, along with another bat at the bottom right. The overall style is a colorful, cartoonish illustration.

DILLSTA-LIGAN

VAMPYRKUPPEN

JENS & HEDDA
LAPIDUS

GUSTAF LORD

BONNIER
CARLSEN

JONATHANS OCH
ZASHAS HUS

POLIS-
STATION

BOLLANS HUS

TORNHUSET

KRUTFABRIKEN

SMÅBÅTSHAMNEN

Välkommen till DILLSTA

Murphy "Surström"
Sundström

Bollan

Kepsen

Luvan

Fikon

Zasha

Jonathan

Jonathans
mamma
Emma

Rick Flottén

Tofsen

Sture

Polisen
Ali Svensson

DILLSTALIGAN
VAMPYRKUPPEN

©Text: Jens och Hedda Lapidus 2024

©Bild: Gustaf Lord 2024

Färgläggning: Elin Hjulström Lord

Redaktör: Anton Klepke

Författarporträtt: Stefan Tell

En originalproduktion från Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm

Tryckt av BALTOprint, Litauen 2024

ISBN 978-91-7979-467-5

www.bonniercarlsen.se

1

ÄR FLADDERMÖSS FARLIGA?

Det finns ett ställe som heter Dillsta som nästan ingen känner till. I Dillsta bor en kille som heter Jonathan. Han älskar att kolla på film och uppfinna saker. Jonathans mamma tycker att han måste aktivera sig. Med det menar hon att han borde hitta på saker utomhus och umgås mer med andra barn.

Fast Jonathan träffar redan andra barn. Han har nämligen ett gäng ihop med Zasha, även kallad Z, som är en mycket busig person. Gänget kallar de för Dillstaligan.

Det finns en tredje medlem i gänget. Bollan heter hon. Bollan är stor och kraftfull. På så sätt kompletterar alla i Dillstaligan varandra, de har olika egenskaper som behövs när man ska genomföra en kupp.

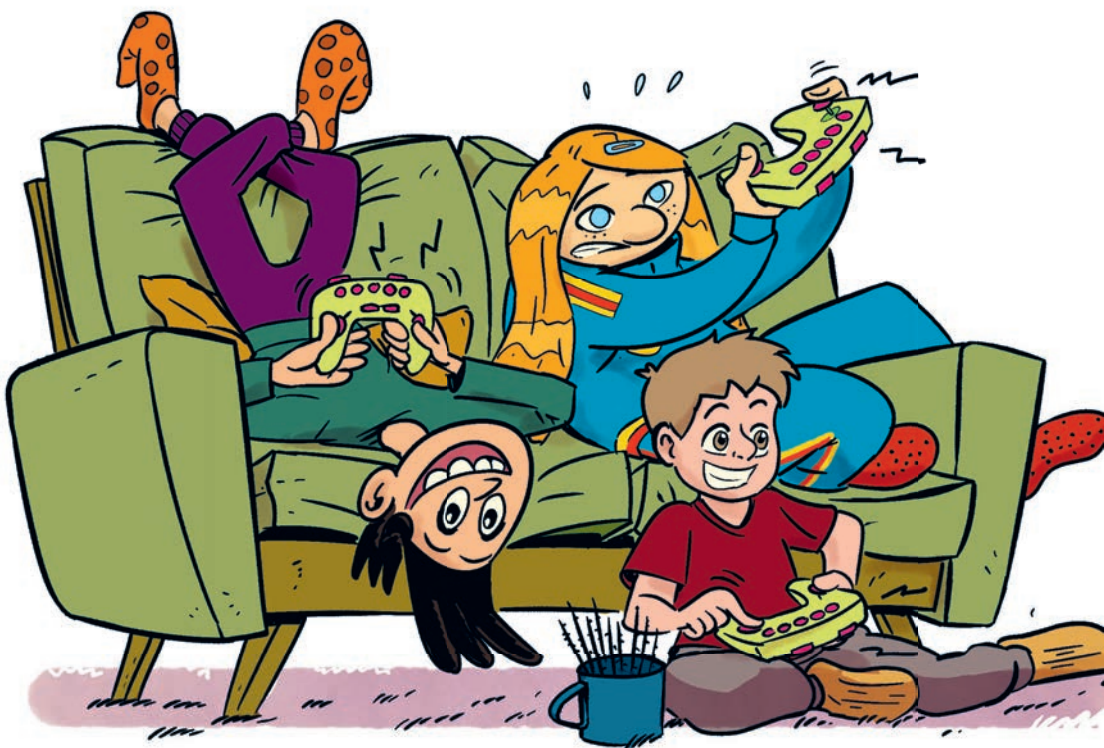
”Fast vad är din egenskap, Zasha?” undrar Bollan en dag.

”Min egenskap?”

”Ja, vad är du bra på?”

Z visar alla tänderna i ett leende. ”Jag får saker att hända i Dillsta.”

Det är höst. Kvällarna blir längre. Mörkret blir mörkare. Men det gör ingenting för man kan vara hemma hos Jonathan som har fått ett nytt tv-spel. Z kallar spelet för *”Drak-Ullas tänder”* fast det egentligen heter något annat på engelska. I spelet är man en vampyr som behöver blod.

”Det här är utan tvekan det bästa spelet i världen”, säger Zasha belåtet. ”Och jag är otroligt bra på det. Så jag är antagligen bäst i världen på det bästa spelet i världen. Helt enkelt: jag är bäst av de bästa.”

Jonathan lyssnar bara med ett halvt öra. Zasha anser sig ofta vara bäst på olika saker, och det är kul, fast ibland blir det tjatigt.

När Jonathan och Bollan har tröttnat på att spela tvingar de Z att kolla på en film. Den heter *Bram Stokers dragkamp* och handlar också om vampyrer. De har alla tre snöat in på vampyrer.

Zasha smaskar på salta pinnar. ”Det här är nionde gången vi ser den här filmen.”

Det kan stämma, just därför fattar Jonathan inte varför Z rycker till och ser rädd ut varje gång det syns blod i filmen. Det går inte att undvika blod när det handlar om vampyrer – det är liksom en del av grejen. Det vore som att titta på ett bakningsprogram på tv men blunda varje gång de håller upp mjöl eller socker.

Mitt i filmen kliver mamma in i rummet och stänger av tv:n.

”Nu räcker det med skärm. Nu får ni läsa en bok eller pyssla. På min tid lekte vi med kottar, det var jättekul”, säger hon.

Jonathan tycker det låter tråkigt, både att leka med kottar och att läsa bok. De var mitt i filmen. Mamma har dålig humor, hennes skämt var inte kul.

Men Zasha verkar pigg på att göra något annat. ”Jag har lånat en bok i skolan som jag tror att ni kommer att gilla.” Z plockar fram en bok ur ryggsäcken. *Van Hellsings fladdermus* heter den.

Mamma nickar gillande. ”Vad fint Zasha, en vampyrbok. Det är bra att ni inte springer omkring ute när det är mörkt, jag läste om ett otrevligt gäng som härjar i Dillsta nuförtiden, *Dillsta Devils* kallas de för.” Sedan går hon ut, hon är nöjd så länge alla skärmar är avstängda.

”Visste ni att det finns fladdermöss som suger blod på riktigt?” frågar Jonathan utan att bry sig om något härjande gäng.

”Så klart. Fladdermusen är vampyrernas djur. De är både farliga, läskiga, läskiga och mycket läskiga”, säger Z.

”Du sa läskiga tre gånger”, påpekar Bollan.

Zasha nickar. ”Självklart. Fladdermöss är inte

bara läskiga. De är *extremt* jätteläskiga.”

”Fast de är små”, tycker Bollan. ”Och fladdermöss här äter mest myggor, det är väl bra?”

Zasha stirrar på Bollan som om hon vore en vampyr själv.

”Fladdermöss kan suga. Behöver jag säga något mer? Vet ni förresten att vi ska få spruta i skolan imorgon. Då kan det också komma blod”, fnissar Z hysteriskt.

Jonathan förstår inte vad som är så fnissigt med det, men Zasha är som Zasha är. Man förstår aldrig till hundra procent hur tänket går.

Nästa dag får Zasha, Jonathan och Bollan vänta på skolgården för att bli kallade till skolsköterskan för att få sprutan. Solen håller på att gå ner.

”När dagarna blir kortare så blir godissuget större. Det är en gammal svensk regel, lika säker som att julen inträffar på julen”, säger Zasha.

”Jaha. Den regeln har jag aldrig hört. Varför blir man mer sugen på godis just när det blir mörkare?” skrattar Jonathan.

”Hur ska jag veta det?” svarar Z. ”Det viktiga är att man får gelégrador eller fizzlypops.”

En lärare öppnar dörren och ropar ut att nu är det deras klass tur att gå in till skolsköterskan. Det är dags för vaccinering.

”Jag hann inte träna tillräckligt på att få spruta igår”, stönar Zasha när de med långsamma steg går längs korridoren.

”Det kommer att gå så fort att du inte hinner fatta att det händer”, tröstar Bollan.

Alla barnen får ställa sig på kö och gå in en efter en. Först börjar Zasha småbrottas med Bollan som

tar ner Z på två sekunder, sedan småbrottas Zasha med Jonathan som tar ner Z på fyra sekunder. Till slut klättrar Z på väggarna. När det äntligen är Zashas tur att gå in vill Z ha med sig Jonathan och släpper inte hans hand.

